

עתניאל שמיר

בן משה ומרים, חברי קיבוץ דורות. נולד ביום י"א באב תש"ב (28.7.1942) בקיבוץ. עם היותו כולו מלא שמחת-חיים הביעו פניו רצינות ובגרות תמיד. גויס לצה"ל באוגוסט 1961 ושירת בחיל-האוויר כטייס. נמצא בקורס מדריכים בבית-הספר לטיס של חיל-האוויר והיה חבר נאמן לאחיו-לשירות. במארס 1965 הוסמך כמדריך-טיסה ושימש בהדרכה עד יום שחרורו מצה"ל בינואר 1967. באביב של 1967 בילה שוב בחיל-האוויר וחזר לקיבוץ. בשעה ששהה בתוך הקיבוץ היה מוכן לצאת לכל עבודה שתידרש ממנו במשק ולא ביקש זכויות כטייס. אך הוא ידע את האחריות העצומה הרובצת על אזרח-המדינה, כעל כל חבריו הטייסים, וכך יצא לטיסתו האחרונה לרמה הסורית לטיסה אחת אחרי רבות שקדמו לה - אך ממנה לא חזר עוד, כי ביום הרביעי לקרבות, הוא כ"ט באייר תשכ"ז (8.6.1967) נפל עתניאל בקרב שנערך מעל רמת-הגולן ומטוסו הופל; שרידי-המטוס נמצאו אך גופתו לא נמצאה בשטח אשר נסרק ושם נמצאו שברי-קסדה אשר זוהתה כקסדתו של עתניאל. גופתו, כאמור, לא נמצאה ומצבה הוצבה לזכרו בחלקת הנעדרים בבית-הקברות שעל הר-הרצל בירושלים. במקום של נפילת המטוס הוקם גלעד. ביום השנה לנפלו הוציא לאור קיבוץ דורות חוברת-זכרון על שמו (יחד עם שמו של עמירם אסא). בספר "בדרכם", בהוצאת איחוד הקבוצות והקיבוצים לזכר חברי האיחוד שנפלו במערכה, מובאים דברי חברים עליו וכן דברים משלו.

הולכים לזכרם